

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 87/357/EWG⁽¹⁾ z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących produktów, których wygląd wskazuje na przeznaczenie inne niż rzeczywiste, zagrażających zdrowiu lub bezpieczeństwu konsumentów, należy interpretować w ten sposób, że produktami, o których mowa w ust. 1 owego artykułu, są produkty, które nie są wprawdzie środkami spożywczymi, lecz ze względu na swój kształt, zapach, kolor, wygląd, opakowanie, etykiety, pojemność lub wielkość mogą zostać uznane przez konsumentów, w szczególności przez dzieci, za środki spożywcze, a w konsekwencji mogą zostać spożyte przez umieszczenie ich w jamie ustnej, wysysanie lub poknięcie, co wiąże się z zagrożeniem, ponieważ, jak wynika z obiektywnych i uzasadnionych danych, może to skutkować na przykład uduszeniem, zatruciem, przebicciem lub niedrożnością przewodu pokarmowego?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy ciężar dowodu w tym zakresie powinien spoczywać na właściwym organie nadzoru państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 1987 L 192, s. 49.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-541/18, Changmao Biochemical Engineering / Komisja, wniesione w dniu 26 lutego 2021 r. przez Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd,

(Sprawa C-123/21 P)

(2021/C 182/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (przedstawiciele: K. Adamantopoulos, dikigoros, P. Billiet, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA i Caviro Distillerie Srl

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-541/18;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszącą odwołanie w jej skardze do Sądu oraz stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia⁽¹⁾, w zakresie w jakim dotyczy ono wnoszącej odwołanie lub tytułem żądania ewentualnego, w całości, zgodnie z art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości; oraz
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przez Sądem w sprawie T-541/18; oraz
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania przez niego orzeczenia w przedmiocie któregokolwiek z zarzutów wnoszącej odwołanie, jeśli uzasadnia to stan postępowania; oraz
- stwierdzenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy odwołania: punkty 64, 65 i 74 zaskarżonego wyroku naruszają prawo, gdyż Sąd stwierdził w nich, że zgodność z prawem aktów Unii Europejskiej przyjętych na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego⁽²⁾ nie może być przedmiotem kontroli w świetle protokołu o przystąpieniu Chińskiej Republiki Ludowej do WTO (zwanego dalej „protokołem o przystąpieniu”). Ponadto, zaskarżony wyrok narusza prawo, gdyż Sąd nie uznał w nim, że art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi wyjątek od art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego, który może być stosowany w szczególności do przywozu z Chin do Unii wyłącznie na podstawie postanowień art. 15 lit. a) ppkt ii) i lit. d) protokołu o przystąpieniu tak długo, jak postanowienia te pozostają w mocy. Wykorzystanie przez Komisję Argentyny jako państwa analogicznego w przypadku wnoszącej odwołanie było błędne zarówno na gruncie prawa Unii jak i prawa WTO. Podejście to doprowadziło do ustalenia przez Komisję bardzo wysokiego marginesu dumping w odniesieniu do wnoszącej odwołanie, podczas gdy taki margines w ogóle by nie istniał, gdyby Komisja zamiast tego zastosowała wobec wnoszącej odwołanie przepisy art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego.

Zarzut drugi odwołania: ustalenia Sądu zawarte w pkt 103, 106, 109–112, 114, 116, 117, 120 i 121 zaskarżonego wyroku są obarczone oczywistymi błędami w stosowaniu prawa z uwagi na twierdzenie, że Komisja nie naruszyła art. 3 ust. 1, 2 i 5, art. 11 ust. 2 i 9 rozporządzenia podstawowego oraz ciążącego na niej obowiązku zachowania staranności i zasady dobrej administracji poprzez pominięcie w swej ocenie stanu unijnego sektora kwasu winowego wyników i działalności gospodarczej Distilerie Mazzari, będącej największym, rentownym i najprężniejszym unijnym producentem kwasu winowego, jak również faktu, że nieprzemyślana decyzja inwestycyjna niektórych unijnych producentów kwasu winowego negatywnie wpłynęła na ich wyniki.

Zarzut trzeci odwołania: ustalenia Sądu zawarte w pkt 138, 139, 145–147, 150 i 152 zaskarżonego wyroku są obarczone oczywistymi błędami w stosowaniu prawa z uwagi na twierdzenie, że Komisja nie naruszyła art. 3 ust. 1, 2 i 5, art. 11 ust. 2 i 9 rozporządzenia podstawowego oraz ciążącego na niej obowiązku zachowania staranności i zasady dobrej administracji poprzez odmowę uwzględnienia działalności Hangzhou Bioking, największego chińskiego eksportera kwasu winowego do Unii jak też wpływu zmian klimatycznych oraz różnic między końcowym przeznaczeniem syntetycznego i naturalnego kwasu winowego w swej ocenie dotyczącej prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody.

Zarzut czwarty odwołania: Sąd naruszył prawo w pkt 171 i 173–177 zaskarżonego wyroku stwierdzając, że Komisja ujawniła wnoszącej odwołanie w niniejszej sprawie wszystkie najważniejsze ustalenia i fakty w odpowiednim czasie. Gdyby Komisja wywiązała się ze swych obowiązków ciążących na niej na mocy art. 3 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 2 i 4, art. 20 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego jak również art. 6 ust. 4 i 6 ust. 2 Porozumienia antydumpingowego WTO, wnosząca odwołanie przedstawiłaby Komisji użyteczne uwagi, a wynikające z nich ustalenia w przedmiocie zagrożeń dla Unii oraz prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody byłyby inne i korzystne dla wnoszącej odwołanie.

Ponadto, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie, na podstawie art. 296 TFUE, twierdzeń wnoszącej odwołanie dotyczących (1) braku podstawy prawnej dla zastosowania art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w spornym rozporządzeniu w pkt 187 zaskarżonego wyroku; (2) stanu unijnego sektora kwasu winowego w pkt 188 zaskarżonego wyroku; oraz (3) prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody oraz znaczenia wyników Hangzhou Bioking's w pkt 189 zaskarżonego wyroku. Te twierdzenia powinny zostać rozważone w kontekście pierwszego i czwartego zarzutu, poniesionych przez wnoszącą odwołanie w skardze przed Sądem.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/921 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu winowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. 2018, L 164, s. 14).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 26 lutego 2021 r. – Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D.P., R.O.I. / Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba

(Sprawa C-128/21)

(2021/C 182/56)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strona w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Lietuvos notarų rūmai, M.S., S.Š., D.V., V.P., J.P., D.L.-B., D.P., R.O.I.

Druga strona postępowania: Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba